

Vayetzei – ויצא : Strijd en overwinning

Schriftlezingen: Gen. 28:10-32:3, Hoshea 12:13-14:10, Opb. 12:6-14

Achim,

Zoals ik vorige week zei, zie ik in het leven van Ya'akov Avinu een profetisch beeld van zijn nakomelingen, maar dan vooral zoals Am Yisra'el zich heeft geopenbaard in de afgelopen 2000 jaar. Dan denk ik aan de Torahgetrouwe Joden en de overwinnaars in de Gemeente van Yeshua. Wie naar Gods Woord wilde leven kreeg te maken met de strijd tussen Ya'akov en Esav. En waarom zie ik dat zo? Omdat onze vader Ya'akov zich uitstreckte naar de zegen van G-d. Het was hem om God te doen, hij wilde God dienen en begreep wat het Verbond betekende. Deze houding vinden we ook bij het Torahgetrouwe Jodendom, maar ook bij de getrouwen in de Gemeente van Yeshua door de eeuwen heen.

Parashah

Onze parshe vertelt over de reis van Ya'akov naar Charan om een geschikte vrouw te vinden onder de familieleden van zijn moeder. Onderweg geraakt hij op een plaats waar hij de beroemde droom heeft van de 'Jakobs ladder'. Ya'akov is hiervan zo onder de indruk dat hij deze plaats Bet-El noemt, Huis van God, een poort van de hemel. In de Joodse traditie wordt dit gezien als de plaats van de Bet Hamikdash, de Tempel. Opmerkelijk is in dit verband dat het woord 'sulam' (סלם) ladder dezelfde getalswaarde heeft als Sinai (סיני), n.l. 130. En feitelijk werd de dienst bij de Sinai via de Mishkan (tabernakel) overgebracht naar de Tempel in Yerushalayim. We leren hieruit dat de Tempel feitelijk een poort naar de hemel is, een plaats waar hemel en aarde verbonden zijn. De Tempel is het Huis van G-d, omdat Zijn geopenbaarde aanwezigheid – de Shechinah – daar woont temidden van Zijn volk, net als een echtgenoot intiem met zijn vrouw in huis verblijft. Bet-El, Sinai en Har haBayit (Tempelberg) zijn fysiek wel aparte plaatsen, maar geestelijk gezien zijn ze Echad, vanwege Gods openbaring!

Een vraag: waar in de Schrift wordt ook gesproken over engelen Gods die opklimmen en neerdalen?

In Joh. 1:52 als Yeshua Nathana'el ontmoet: *“En Hij zei tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik jullie: van nu aan zullen jullie de hemel geopend zien en de engelen van God opklimmende en neerdalende op de Zoon des mensen”*. Gezien de uitdrukking van Ya'akov Avinu dat de plaats waar hij gedroomd had een poort van de hemel was, zei Yeshua: via Mij is er een verbinding tussen hemel en aarde. En de engelen dienden Hem bij Zijn taak. Evenzo zal in de tijd van het Koninkrijk Gods hemel en aarde weer verbonden zijn...in Yerushalayim.

Vraag 2: Wanneer ziet Ya'akov weer engelen?

Als hij bij zijn terugkeer Eretz Yisra'el nadert, zie 32:1-2; dan ziet hij een leger

engelen; *“Ook Jakob ging zijns weegs en engelen van God ontmoetten hem. Toen hij hen zag, zei Jakob: Dit is een leger van God! Daarom gaf hij die plaats de naam Machanayim”*. Machanayim betekent twee legerkampen. Deze engelen worden gezonden om hem te begeleiden bij zijn binnenkomst in het Land. Zou dit niet een profetie kunnen zijn voor Gods bescherming bij onze terugkeer naar Eretz Yisra’el?

Vraag 3 Zien jullie in het verhaal van Ya’akov nog meer overeenkomsten met wat in later eeuwen met name het Joodse volk is overkomen? Zie Gen. 31:5-8. Jaloersheid => afzetten, weggagen of doden. (Koningen leenden b.v. veel geld van Joden, om hen daarna te doden, zodat ze de schulden niet hoefden terugbetalen. Ze deden immers goed werk om Joden te doden...)

Haftarah

De Israelbijbel zegt hier: De eerste verbinding tussen de haftarah (Hoshea 12:13-14:10) en de parasha is het openingsvers van de haftarah die Yaakov’s vlucht voor Esav aanhaalt, en dat hij vele jaren moet werken voor Rachel, en met zorg de schapen van Lavan hoedt. In tegenstelling tot de getrouwheid van Ya’akov als herder, wijst Hoshea de ‘Joden’ (de Tien Stammen, FV) van het noordelijke Koninkrijk terecht, die hij "Israël" of "Ephraim" noemt, die het geloof in G-d misten, afgoden aanbaden en op de rand van ballingschap stonden.

Dan legt de Israelbijbel uit dat er nog een diepere verbinding is met de Parasha, want de profeet (Navi) zegt van zijn generatie, dat ze hoogmoedig werden op hun succes (13:6). Aan het einde van de haftarah beschrijft hij echter de ultieme verlossing en verjonging van Ephraim: *"hij zal bloeien als een rozenstruik, en zijn wortels zullen zich uitstrekken als van de ceders van Libanon."* In plaats van hooghartig te worden en zich te wenden tot valse goden, zal Efrayim dan zeggen: *“wat heb ik meer nodig van de afgoden?...”* (14:5-9). Tussen de hoogmoed van Efrayim en de uiteindelijke vernieuwing ligt de bekering van Efrayim. Hoshea verschaft hen goede raad: *“Neem woorden met u en keer terug naar Hashem; zeg tot Hem, "Moge U alle ongerechtigheid vergeven en goede bedoelingen aanvaarden, en laat onze lippen de stieren vervangen... en we zullen niet langer zeggen, "O onze goden!" tegen het werk van onze handen... "* (14:3-4). Hoshea leert dat voordat we verlost worden, we ons mondeling moeten verplichten aan Hashem en niet hooghartig zullen worden in ons succes. Deze verbintenis heeft de vorm van gebed, waarin we expliciet onze belofte moeten doen om in G-d te geloven, vooral wanneer we genieten van gemoedsrust en succes.

Dit thema weerspiegelt de diepere verbinding met onze Parasha, want het is een les die we leren van Ya’akov Avinu. Want voor het ontvluchten van Eretz Yisraël, spreekt Ya’akov een gebed uit: *"als G-d bij mij zal zijn, en me zal bewaken op deze weg die ik ga; dat Hij me brood geeft om te eten en kleren om te dragen; en ik in vrede terugkeer*

naar het huis van mijn vader, [dan] zal Hashem een G-d voor mij zijn" (28:21). Yaakov maakt dus aan het begin van zijn reis een mondelinge verbintenis dat, "als ik terugkeer naar het huis van mijn vader, dan zal ik de Ene G-d in het gekozen land op de plaats van deze steen dienen." Onze patriarch begreep dat de echte geestelijke uitdaging is het handhaven van zijn toewijding aan G-d voor terugkeer naar Israël in vrede en veiligheid.

Dit heeft Ya'akov vervuld in Genesis 35:1-7; lees het maar na. Dit is een voorbeeld achim voor onze aliyah. Een nederige houding, in diep ontzag voor God. Let hierbij op o.a. Jes. 66:2.

Brit haChadashah

Achim (broeders), de Israelbijbel verwoordt hier exact wat in de afgelopen 2000 jaar is gebeurd. Deze toewijding aan God was er zowel bij het Torahgetrouwe Jodendom, als bij de overwinnaars in de Gemeente van Yeshua. En het gebed van Ya'akov komt helemaal overeen met Opb. 12:6, dat het verstrooide Israel levensonderhoud zal vinden in de galut: *"En de vrouw vluchtte naar de woestijn ('der volken', Eze. 20:35), waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden"*. Zien we de overeenkomst met het gebed van Ya'akov?

Het is opvallend dat Opb. 12 niet spreekt over Joden en gelovigen in Yeshua. Het gaat over Israel, de vrouw met de kroon van twaalf sterren. Voor God is de Gemeente en Israel gewoon Echad! En Hij werkt zowel in het Torahgetrouwe Jodendom als bij ons. Lees maar van Opb. 12:6 t/m 13. In vers 6 wordt gesproken over wat het Joodse volk is overkomen met de rampzalige verwoesting van Yerushalayim. Maar als de draak Israel verstrooid heeft, dan wil hij ook nog de God van dat volk bestrijden in de hemel, 12:7-8. We lezen dan hoe Micha'el hem overwint en hem de hemel uitgooit. En dan lezen we in vers 9-11 over de strijd op aarde door de afgelopen eeuwen heen. Dan lezen we hoe de broeders hem overwonnen hebben, *"door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis; en zij hebben hun leven niet liefgehad tot de dood toe"*. Hier vinden we de gemeente van Yeshua, die in Opb. 11 wordt voorgesteld als 'de twee getuigen'.

Lieve broeders en zusters, laten we met dit beeld voor ogen de Schriften lezen, met name ook van het NT. We belijden met het Shma Yisra'el, dat we geloven dat God Echad is, maar dan zijn allen die in Hem geloven ook Echad. En dan kunnen we verschillende inzichten hebben, maar vanuit het geloof gezien zijn we Echad! Dit is het hart van de vadersen wat teruggebracht wordt bij de kinderen, volgens Mal. 4:5-6. Dit geloof is vereist opdat niet de hele aarde verwoest zal worden.

Wat ik hiermee wil zeggen is, we hebben een gemeenschappelijke vijand in de familie. Want Yishma'el is weggestuurd, maar Esav niet. En Edom heeft zich in de gemeente van Yeshua gewerkt en via de pauselijke macht het 'christendom' gesticht.

Dit 'christendom' heeft allen verdrukt die het om God te doen was. Maar na de Zes Daagse Oorlog werden de oprechten in het 'christendom' wakker geschud. God was wel degelijk met onze Joodse broeders. En wij mogen ons vandaag ontworstelen aan de greep van dit 'christendom' door te breken met de zondag en terug te keren naar de Shabbat. En als vervolg daarop hebben we tijd gekregen om ons de hele Torah eigen te maken. Dit is wat Moshe Rabbenu voorzegt heeft in Deut. 30, namelijk dat de Eeuwige ons hart zou besnijden om JHWH lief te hebben en te doen alles wat Mozes ons heeft gezegd. En dan zal JHWH ons terugbrengen in het land wat Hij onze vaders heeft beloofd.

En voor degenen die zich afvraagt: maakt het dan niet uit of ik wel of niet in Yeshua geloof, wil ik zeggen dat het wel degelijk belangrijk is om in Yeshua te blijven. Hij is de Verlosser van Israel en zal ons verlossen als de hele wereld tegen Yerushalayim ten strijde trekt. Dit is Arma-Geddon, waarbij Israel stil zal zijn en Yeshua voor ons de verlossing bewerkt.

En uiteindelijk komt God met onze Joodse broeders ook wel klaar, want er staat dat we allen zullen wenen bij de komst van Yeshua, Opb. 1:7: *"Zie, Hij komt met de wolken en alle oog zal Hem zien, ook degenen die Hem doorstoken hebben; en **alle stammen van het Land** zullen over Hem rouw bedrijven."* Dit vinden we ook in Zach 12:10-14 en Mat. 24:30.

Ik wil afsluiten met Opb. 12:14: *"En aan de vrouw zijn gegeven twee vleugels als van een grote arend, opdat zij zou vliegen in de woestijn, in haar Makom"*. En 'Makom' is in de Torah de plaats waar God woont. Dat is Bet-El. Daar is Israel veilig.

Maasbracht, 9 Kislev 5780 / 7-12-2019

Baruch ben Zvulun